

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி - வான்மியூர்பாதி

கலித் துறையந்தாதி.

இது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம ன-ன-ஸ்ரீ வல்லி - ப. தேய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

மாணக்கர்

திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி

கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

ஸ்ரீ சர்வசித்திவநாயக பக்தஜன சபையார்களில்

திருவல்லிக்கேணி மண்டி

திருவல்லம் - மு. கோவிந்துசாமி சேட்டியாராலும்

ஷை யூர் அரிசிமண்டி

மட்டை - வீ. இராஜா சேட்டியாராலும்

சேன்னை : ஷோ அண்டு கம்பெனி யென்றும் "ப்ரிம்யர்"

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுரோதிஸூ மே தரவி.

உ
சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி - வான்மியூர்ப்பாதி

கலித் துறையந்தாதி.

இது

தமிழ்ப்பண்டிநர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வல்லி - ப. தேய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

மாணக்கர்

திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி

கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

ஸ்ரீ சர்வசித்திவிநாயக பக்தஜன சபையார்களில்

திருவல்லிக்கேணி மண்டி

திருவல்லம் - மு. கோவிந்துசாமி செட்டியாராலும்

ஷெ யூர் அரிசிமண்டி

மட்டை - வீ. இராஜு செட்டியாராலும்

சென்னை : ஹோ அண்டு கம்பெனி யென்றும் "பிரிம்யர்"

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுரோதினு மேஷரவி.

சாற்றுக்கவிகள்.

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

இஃது திரிசிரபுரம் - பிரம்மஸ்ரீ

திருசிவாநந்தசாகர யோகீஸ்வரர் அவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரார் மயிலை திருவான்மி யூரமர் செல்வ னிசைத்
தாரார் கலித்துறை யந்தாதி செய்தொன்று தந்தனனால்
காரா ணவப்பகை சாய்த் தருளீசன் கழலி னன்பு
சீராத வாறு முகநா யகன் பத்தி செய்பவர்க்கே.

இஃது சென்னை இந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ - வடிவேலு சேட்டியா ரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

மாறு பாட்டையறவொழித்து மனத்தாம ரைக்கண் மங்கை பங்கன்
வீறு கொண்ட வடிநிறுவி மெய்யன் புருவாய் விளங்குவான்
பேறு சிவமேயெனத் தெளிவான் பிறழா மதியான் புலன்கள்செலு
மாறு செல்லா வறிவாள னைமுடி னென்பே ருடையான்.

எல்லா நலமுமடி யவருக் கீயும் பொருட்டு மயிலையுமே
பொல்லாய் பிறப்பை நீக்குதற்குப் பொலிவார் வான்மியூ ரையுமே
இல்லாக் கொண்ட வீசன்மே லினிமை யமையப் புலமைநிறை
நல்லார் போற்றக் கலித்துறை யந்தாதி நவின்ரு னலமுற்றான்.

இஃது தஞ்சாவூர்

ஸென்ட் பீடர்ஸ் காலஜி தமிழ்த்தலைமை உபாத்தியாயர்

பிரம்மஸ்ரீ ஆ. சேதுராம பாரதியாரவர்கள்

மாணக்கராகிய

தி-முத்துராம பிள்ளை யவர்களியற்றிய

விருந்தம்.

சீர்பரவு மயிலையொடு வான்மியூர் மேவியமர் சிவபிரான்றன்,
ஏர்பரவு மிணைமலர்த்தாட் கிசைத்திட்டான் கலித்துறை யந்தாதி
யொன்று, பார்பரவும் பத்திவை ராக்கியமொடு நற்குணமும் பரந்து
வாழ்வோன், நார்பரவு மாறுமுக நாய்க்குஞ் சைவமெனு நலமிக்
கோனே.

சாற்றுக்கவிகள்.

இஃது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி-ப-தேய்வநாயக முதலியா ரவர்களியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

தண்டமிழ்த் தலைமை தைய லெளவையார்
தொண்டை நாடு தோமிலாச் சான்றோர்
வதியும் பதியென வகுத்ததுண் மயிலைத்
துதிபுரி யூரிற் சுந்தர விடங்கள்
சங்கரன் சம்பு தையுடை நிமலன்
மங்கை பங்கன் மான்மழு வுடையோன்
மண்முதல் போற்றும் வரதன் பகவன்
கண்ணுதல் மறைமுதல் கபாலி கறையறு
நந்து மலவ னயம்பட வுறையுஞ்
சிந்து நெருங்கு செய்யுழ வான்மி
யூரிற் றளியி லுமையமை யோடுஞ்
சேரும் புனிதன் செய்ய கமலக்
கண்ணார் விண்டுங் கதிபெறச் சுரரும்
அண்ணு வெனவே யஞ்சலி கூப்பி
நாற்றிசை யோரும் நயந்து வந்துருகிப்
போற்றிப் பணியும் புகழ்மருந் தீச
ராகிய விவருக் ககமகிழந் தன்பன்
பாகிய நெறிசெலாப் பகளறு சீலன்
பக்தியின் மிக்கோன் பணிமொழி யுடையோன்
நத்திறத் தவரை நாடும் நடையோன்
நன் னூ லுணர்ந்தோர் நன்குவந் தெண்ணும்
பன் னூ லுணர்ந்தோன் பதியிய லறிந்தோன்
அந்தாதி யில்லா னருள்பெற் றுங்கள்
அந்தமில் பேற்றை யடைந்திடு மாறு
கவித்துறை யொழியக் கவினுறக் கட்டளைக்
கவித்துறை யாலந்தா திக் கழறினன்
மாறு முகங்கொளா மாட்சிமை வாய்ந்த
ஆறுமுகனெனு மான்ற நாவலனே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி வான்மியூர்பாதி, கலித்துறையந்தாதி.

விநாயகர்காப்பு.

திங்கடவ முஞ் சோலைதனிற்றிகழு மாடந் தொறு மிளைத்து
மங்குறவழுந் திருமயிலை மன்ன னடியிற் படிந்துவயற்
சங்கந்தவ மும்வான்மி யூர்த்தலைவன் றுளிளினரு ணறவ
மெங்குந்த வழவந்தாதிக் கென்றுந்துணை யைங்கரன் பதமே.

சுப்பிரமணியர் துதி.

எழுத்தைந்து மொன்று மெழிலார் மயிலை யிறைவீனையும்
வழுத்தென்று மொன்று மருந்தீசன் செய்ய வடியிணையு
மெழுத்தொன்று மாலை யிலசவைப் பாய்நன் நிளிதமர
வெழுத்தைந்து மொன்று மெழிலா னனங்கொண்ட வெங்குருவே.

அவையடக்கம்.

அறுபத்து மூவ ருணிலைந் தீச னடிபரவற்
குறுபற்றா வெண்ணியந் தாதிசொற் றேறொரு நூனசையால்
நெறிபற்றா நின்ற வருட்புல வீர்நெல் லுறுதுகட்போற்
குறிபற்றாச் சொல்லின் குணம்பற்றா வென்றுங் குறிக்கொண்மினே.

நூல்.

சீரெழுத் தைத்துஞ் செறிந்தோ றுருவமர்ந் தேயருளாற்
பேரெழுத் தைந்தா மயிலா புரிநிதம் பேணிநின்ற
ஊரெழுத் துந்தொண்டு நன்னெஞ்ச மேசெய னடுவமே
பாரெழுத் தும்வீன பற்றா தவனாள் பற்றுதற்கே.

மயிலைபாதி வான்மியூர்பாதி.

பற்று மிருவினைப் பற்றறுத் துய்யப் பரிந்துநெஞ்சே
 ித்த மொருவினை நீபுரி வாய்நில வோடரவ
 மெற்று மலைபுன லாடிந் தாழ்சடை யீசனரு
 னற்ற புகழ்த்திரு வான்மியூர்ச் சென்றவ னோதுதற்கே. (உ)

பூதக் கடனெஞ்சு மேகட னஞ்சை யுகந்தவன்றூட்
 ிபாதக் கடற்படும் புத்தமு துண்ணப் பொருந் துமவன்
 ிதக் கடல்குழ் திருமயி லாபுரி சென்றிணந்து
 ிவதக் கடற்பிறப் பேழுந் தொலைப்பா மிறைஞ்சியின்றே. (ங)

இன்றே நமன்வரு மென்றெண் ணினுமென் னிதயமொரு
 நன்றே தருசெய னுதித லின்று நலமிருந்த
 மன்றே மணிகண்ட னேதிரு வான்மியூர் மன்னவனே
 யென்றே வருநின் னருட்டுணை யேழையெந் கின்புறவே. (ச)

இன்புற் றமர விருமையுந் தந்துல கேழ்பிறப்புந்
 துன்புற் றகலத் துணையருள் வான்துணைத் தாள்வழுத் து
 மன்புற் றமர்ந்த வடிவவற்கென்று மருளுருவாய்
 நன்புற் றமர்ந்த திருமயி லாபுரி நாயகனே. (ரு)

நாயக னேயுயிர் தோறு நிறைந்து நலமுதவுந்
 தாயவ னேதண் ணளரியவ னேயெழிந் றுமரையின்
 மேயவ னோடரி யேத்தெடுத்தேங்க வெரியுருவாஞ்
 சேயவ னேசிவ னேதிரு வான்மியூர்த் தேசிகனே. (ஈ)

தேசிக னைவந் தாண்டா னருமறை தேர்ந்துமுளங்
 கூசிய நால்வ ருவந்துயக் கோதி லரும்பொருளைப்
 பேசிய பிஞ்ஞகன் பேசாப் பெருமையன் பேசுமறை
 வாசியி னேசன் திருமயி லாபுரி வாழ்பவனே. (ஏ)

வாழ்முத லேயென் வழிமுத லாகிய வல்வினையி
 னூழ்முத லேயொழிப் பாயுல கேத்து மொருமுதலே
 சூழ்முத லேயடி யாரகத் தென்றுந் துணைபுரியக்
 காழ்முத லேதிரு வான்மியூர் வாழுங் கறைக்கண்டனே. (அ)

கண்டங் கறுத்தே யடிசிவப் பேறக் கடல்விடத்தைப்
 பண்டங் குவந்த பழமறை போற்றும் பசுபதியே
 விண்டங்கு சோலைத் திருமயி லாபுரி மேவியுன்றன்
 ரொண்டே புரிசெய லென்றருள் வாய்சொற் ரொழும்பனுக்கே. (ஊ)

தொழும்புகொண் டானயன் மால்முதற் றேவரோ டோங்கசுரர்
செழும்புவ னந்தொறுஞ் சேருயிர் முற்றஞ் சிலையடியின்
றழும்புகொண் டேத்தத் தனஞ்சய னேங்கவுந் தாங்கிநின்றான்
கொழும்புனல் வேணியன் வான்மியு ராளுமெங் கொற்றவனே. (க0)

கொற்ற வுருட்கவி கைத்தனி யோங்கக் குவலயத்தை
முற்றும் புரந்தின் னுயிர்க்குயி ராகியுள் ளந்தனிலே
சற்று மகலாத் தனிக்கோ னடாத்துமென் சங்கரனார்
நித்த முலவுந் திருமயி லாபுரி கேசமினே. (க1)

நேசப்பட்ட டேமறை போற்றும் பொருட்டிரு நீறுவந்து
மாணசப்பட்ட டானம்பி யாளுந் தனத்து மருந்தமிழ்க்கே
வாசப்பட்ட டான்றிரு வான்மியூர் வந்தவான் மீகனுக்கா
வீசப்பட்ட டேயரு ண்டாக மாடிமீம் வித்தகனே. (க2)

வித்தகர் வாழந் திருவால வாய்தனில் வீற்றிருந்த
சித்தனைச் சித்தத் தொளியா னவனைத் திருமயிலக்
கத்தனைக் கற்பக வல்லியுந் தானுங் கலந்துநின்ற
வத்தனை யன்றி யறியார் புகலிட மாய்ந்தவரே. (க3)

ஆய்ந்த முனிக்கண மன்பொடு மேத்த வருந்தவத்தை
வாய்ந்து வருமுனி வான்மீக னுய்ய வருண்டனர்
தோய்ந்த வடியிணைத் துயோர் தொழுந்திரு வான்மிபுரி
யேய்ந்த மருந்தினை யேத்துவோர்க் கென்று மிடரிலதே. (க4)

இடருள தோநமக் கென்றெண்ணி மான்முதற் றேவருமே
கடல்கடைந் தாரமு தண்ணக் கடுவெழுந் தேயெறிய
வுடல்கரிந் தேயவ ரோலமிட் டேத்த வுடனுவந்து
நடமயி லாபுரி நாயகன் செய்தனை நல்லறனே. (க5)

அருளே புரியுந் திருவான்மி யூரம ரண்ணலிடத்
தெருளே புரியுந் திரிபுர சுந்தரித் தேவியுமே
பொருளே நமக்குப் புகலிட றெஞ்சே புவியினுறு
மருளே தடைக்கு மருந்தரு ளும்மவர் வார் சபுலே. (க6)

கழலார்ந் திறைக்கு மறைச்சுரும் டென்றங் கரத்தினிலு
முழையார்ந் திறைக்கு மொளிர் திரு பேனமுற் றும் முலவி
தழலார்ந் திறைக்குந் தழைத்தொளிர் றெணியிற் றண்ணிலவி
னிழலார்ந் திறைக்குந் திருபுயி லாபுரி நித்தனுக்கே. (க7)

ரித்தனே யென்று மறவுரு வேற்றி னிவர்ந்தருள
மெத்தவு-மரவி லுறுவதற் கென்னோ விதிநினக்கு
சித்தனே சித்தத் தமர்ந்துயிர் முற்றுஞ் செறிந்துநின்ற
வத்தனே வான்மி புரியமர்ந் தோனே வறைந் தருளே.

(௧௮)

அறையும் பலசம யத்தினுள் ளென்று மருண்மலிந்தே
யுறையு மருவா யருவுரு வாயுரு வாகியெங்கும்
ரிறையும் பொருளாய் நிலைத்துல குய்யு நெறியருளு
மறையின் பொருளாந் திருமயி லாபுரி மன்னவனே.

(௧௯)

மன்னவ னேதிரு வான்மி புரிமகிழ்ந் தேயிருந்த
முன்னவ னேயரு முக்கண னேமுறை யோநினக்குத்
தென்னவ னுலடி யேற்றே னரியயன் நேவருக்கும்
பின்னுயிர் முற்றும் பெறவளித் தாயப் பிரம்படியே.

(௨௦)

அடியுறைந் தம்மைபே யாருவர் துன்ற னருட்கடலிற்
குடியிருந் தாடவுங் கூத்துகந் தாடுமுன் கொள்கையென்னோ
படியுறைந் தேயயன் மான்முத லேத்தப் பழமறையின்
முடியுறைந் தாண்ட திருமயி லாபுரி முன்னவனே.

(௨௧)

முன்னவன் மூவுல கத்தினுந் தன்புக ழோங்கவைத்த
தென்னவ னுய்யச் சிலையிபந் தீங்கரும் பைக்கடித்துத்
தின்னவு மாரருள் செய்தவன் வான்மியூர் சித்தனென்றன்
கன்னக வென்வின யுங்கரைத் தானுறுங் காப்பதற்கே.

(௨௨)

கார்கொண்ட மேனியன் கண்மலர் சாத்தக் கழலடியி
னார்கொண் டவர்க்கு நயந்தளித் தாய்நல் லரக்கனுயிர்
வீர்கொண்ட நேமி விதித்தலை கைக்கொண் டளித்ததென்னோ
பார்கொண் டவர்க்குத் திருமயி லாபுரிப் பண்ணவனே.

(௨௩)

பண்ணவ னேதிரு வான்மியூ ரேத்தும் பழ வடியர்க்
கெண்ணவ னேயெண் ணெழுத்தவ னேயெண் டிசைவிளக்குங்
கண்ணவ னேகண் மணியவ னேகட லின்விடத்தை
விண்ணவ ரோங்கவன் றுண்டவ னேயென் விழுப்பொருளே.

(௨௪)

பொருளோ டருளும் பொருந்துவோர்க் கின்பம் பொருந்துவபோல்
வெருளோ டிருளு மிகவடைந் தே துன்ப மேவியந்தோ
தெருளாரும் வீதித் திருமயி லாபுரி தேடிநின்றேன்
மருளோட வெற்கு மகிழ்ந்தளிப் பாயுன் மலரடியே.

(௨௫)

222078

மலர்நு மருண்மல ரேமருந் தீசன் மகிழ்முயி னலறு முயலக னூரணத் தேனு மருவினையு முலருந் திருவான்மி யூர்தனி லேபுவந் தேயிருந்து பலருந் தொழுந்திருந் தாண்டவங் காணப் பரிந்தவர்க்கே. (௨௬)

பரிந்து நஞ்சையொடு பல்விரு கத்தி னிறைச்சிதனைத் தெரிந்து சுவையமு தம்போலு மாக்கித்தே னுஞ்சொரிந்து வருந்திக்கண் ணப்பன்வைத் தேத்தவு மேனவ னன்பினையே புரிந்து நீ யுண்டதென் னோமயி லாபுரிப் புண்ணியுனே. (௨௭)

புண்ணிய மேயுரு வானசீ ராளன் பொரிக்கறியை கண்ணிய மாகக் கலம்படைத் தேத்தவங் காதலித்து வெண்ணியே வந்தநீ யேனழைத் தாய்மீண் டவன்வரவே தண்ணியற் சோலைசூழ் வான்மியூர் மேயவெஞ் சங்கரனே. (௨௮)

சங்கக் குழையினத் தானுவை யார்க்குந் தனிமுதலை மங்கை யீடத்தனை மால்விடை யாளனை மாண்மழுவோ டங்கையி லேயயன் வெண்டலை யேந்து மழகினையே புங்கவ ரேத்துந் திருமயி லாபுரிப் போற்றுநெஞ்சே. (௨௯)

நெஞ்சக் கரையொடு நின்னடி போற்று நினைவளித்து பஞ்சக் கரத்தினும் பால்வெள்ளை நீற்றினும் பற்றுவைத்தே கொஞ்சக் கரவிலா வஞ்சக னுய்யக் குறித்தருள்வாய் கஞ்சக் கரதடஞ் சூழ்திரு வான்மியூர்க் கண்ணுதலே. (௩௦)

கண்ணுத லோனரு ண்டிக் கவுணியர் கோனுவந்து தண்ணியற் சோலைத் திருமயி லாபுரி சார்ந்துகுடம் நண்ணிய லங்கமே நாடுபூம் பாவையா நங்கைவர வெண்ணியற் பாடலன் நேத்தினுன் யாரும்வா னேறுதற்கே. (௩௧)

ஏறுவந் தோன்றிரு வான்மியூ ரேத்தி யிருங்கயிலைப் பேறுவந் தேதிரு நீறணிந் தாரன்பர் பேதமையால் வேறுவந் தேயணிந் தார்க்கல்ல வோவேழ் நிரயமெனக் கூறிகந் தேமறை முற்றுநெஞ் சேநீ குறித்துணரே. (௩௨)

உணங்கு நிலவி னொருகலை யோடொளிர் தாழ்சடையி லிணங்க வரவும் பலவிழைந் தேவைத்த வீசனடி வணங்கும் வரம்பல வேற்றுநெஞ் சேநம் மணப்பவத்தி னணங்குந் தவிர்ப்பா மவன்மயி லாபுரி யாதரித்தே. (௩௩)

ஆதார மாயெப் பொருளு றெறந்து மருமறையின்
மீதார வேபதம் வைத்துகந் தேதிரு வான்மியினிற்
ரூதாவென் நேநடீ மாடுந் தியாகனின் ரூட்புணையே
வாதாடு மேழையெற் கென்றருள் வாயிவ் வகலிடத்தே. (௩௪)

இடங்கொண்ட வன்வாயி லானகக் கோயிலி னின்பமொடு
நடங்கொண்ட வன்பண்டு நாடியே யேத்து மமரரூக்கா
விடங்கொண்ட வன்னிட மின்னொளி சேர்திரு மாடமலி
திடங்கொண்ட வன்பினர் சேருந் திருமயி லாபுரியே. (௩௫)

புரிந்தடை யாமல ரோன்விதி யென்றும் புராரியடி
பரிந்தடை வோமவன் பத்த ருறவும் பலகலையுந்
தெரிந்துணர்ந் தோர்தொழு தேத்து மவன்றிரு வான்மிபுரி
விருந்தடை வோமருள் நெஞ்சே நமக்கு விதியி துவே. (௩௬)

விதித்தலை கொண்டவன் விண்ணோர் பரவுந் திருமயிலைப்
பதித்தலை கொண்டவன் பாருப்ய வன்று பகீ ரதற்கா
நதித்தலை கொண்டவன் நாமேத்து மானய னம்மடியில்
வதித்தலை கொண்டவன் றண்ணரு ளேந்தித் வாழ்த்துமினே. (௩௭)

மின்போன்ற நுண்ணிடை யார்க்கேவற் செய்து மிகமெலிந்தே
துன்பொன்றி யேயலை யுங்கெடு நெஞ்சே துதிப்பவருக்
கின்பென்று மேதரு வான்மியூ ரீச னிணையடியி
லன்பொன்று மேவைப்பை யேலின்ப வெள்ளத் தழுந்துவையே. ( )

வெள்ளத் துறங்கத் திருமா றனக்கு விதித்தவன்ற
னுள்ளத்தி லேனோ வகலா துறைந்தா யுகந்தவர்தங்
கள்ளங் கரைக்குந் திருமயி லாபுரிக் கண்ணுதலோய்
விள்ளக் கருதா யடியேனுக் கின்று விளங்குறவே. (௩௮)

விளங்குந் திருவான்மி யூருறை வித்தகன் விண்ணவர்தங்
களங்களித் தோங்கக் கலங்கு மவரவர் கந்தரத்தில்
வளங்கெழு மங்கல நாண்வாழ வைத்து வருங்கடுவை
புளங்களி தூங்கநன் றுண்டபி ரானரு ளோதுமினே. (௪௦)

ஓதும் புகழ்மறைக் கோவண மார்த்துத் தரியமதாய்
மீது புழைக்கை யுரித்தோன் மிக வணிந் தின்பமொடு
மாதுகந் தேயுல கம்மளந் தானய னம்மடியிற்
போதுகந் தானரு ளார்மயி லாபுரிப் புங்குவனே. (௪௧)

புங்கவர்சு குண்மைப் பொருளுவர் தோதும் புராதனைத்
துங்க மனத்தவர் தாந்தொழும் வான்மியூர் தோயந்தவனை
யங்கச் சமைதவிர்த் தாளுந் தயாளனை யான்றுதிகீகப்
பொங்கு மருடரு நெஞ்சே யவனடி பூதலத்தே. (சஉ)

பூதல மீதல முற்று மரியயன் போயலுத்து
வாதுலர்ந் தேயழ லண்ணு மலைபணிந் தேத்தவர்க்குப்
பாதலங் காட்டி யருள்புரிந் தோனிதம் பற்றுமொரு
மாதல மாமயி லாபுரி யேத்தி மகிழுமினே. (சரு)

மகிழும்பாக் கேட்கத் திருவொற்றி யூரின் மகிழடியிற்
புகழும்போற் சங்கிலி யாற்பிணித் தான்புண் ணியத்துருவாய்த்
திகழுமென் சுந்தரன் நேங்கவும் வான்மியூர் தேவனிட
நெகிழந் திரிபுர சுந்தரி யன்னையும் நேசுக்கவே. (சச)

நேசித்து நின்னிரு தாட்பணிந் தேத்தி யிராகவனு
மாசித் தருட்பல வேயடைந் தேயணி யாரிலங்கை
மாசித் திராவணன் றன்முடி பத்து மறுத்தருளப்
பூசித்த மாமயி லாபுரி யாளும் புராந்தகனே. (சரு)

புரமூன் நெறித்தவன் பொன்னடி போற்றும் புரந்தரர்க்குச்
சிரமூன் றறுத்தவன் நேசிகற் கொன்றவெந் தீமையற
வரமொன்று மாலவாய் காட்டியே யாண்டவன் வான்மிபுரி
தரவொன்று மேநம் மலமூன்று மேயுத் தாள்வதற்கே. (சசு)

தாளுதை யேற்றுத் தருமனும் போற்ற வவனையுமே
யாளுநின் பேரருட் டானினைந் தேயுன் னடிபணிந்தேன்
கேளிது வேசுறை யென்பிறப் பெல்லாங் கெடுத்தனடி
யாளுதி யென்றுந் திருமயி லாபுரி யாண்டவனே. (சசு)

ஆண்டவ னண்டத் தறுமுயிர் முற்று மழிபிறவி
தாண்டத் திருவுளம் பற்றியன் றேதனித் தாண்டவத்தைக்
காண்டகு வான்மியூர் காட்டியே யாண்டா னவன்கழிலப்
பூண்டகு நெஞ்சே முடிக்கணி யாகப் பொருந்துதற்கே. (சசு)

பொருந்தவைத் தானிரு வர்க்கடி காட்டிப் புகழ்பரசு
விருந்தவத் தானிரா மன்றின யும்ரகு ராமனையும்
வருந்தவைத் தானிகல் செய்தவ ரேங்கவு மாழ்குமெனை
திருந்தவைப் பானித மேமயி லாபுரித் தீவண்ணனே. (சசு)

வண்ணம்பொன் மேனி வளர்திரு நீறுவெண் மேனிசடை
தண்ணஞ்செம் மேனி தளிர்மடி யும்மருண் மேனியவன்
நண்ணஞ்செய் சூழ்திரு வான்மியூ ரேத்தி நலம் பெருக்கு
மெண்ணஞ்செய் வோமிக நெஞ்சே யவனரு ளேற்பதற்கே. (௫0)

ஏற்றா னடிபணிந் தெண்ணுச் சமணரெண் ணையிரரைக்
காற்றா யலையக் கடிவேற்றுங் காழியர் கோணுவந்து
நோற்றா னெலும்பை நொடிதனி லேமயி லாபுரியிற்
சேற்றார் கமலத் திருமகிழ் பாவையாய்ச் செய்தனனே. (௫1)

தனமே புரிந்து தளர்வெய்தி நாளு மிருவினையின்
வனமே திரிந்த வறிவிலி யேன்றிரு வான்மிபுரி
புனமே யிருந்து பொருந்து மருந்தினைப் போற்றுதவந்
தினமே புரிந்தருட் செல்வம் பெறுந்திறஞ் செப்புவினே. (௫2)

புவிவாழ வம்பிகை பொற்புன்னை நீழலிற் பூத்திருந்த
வவியா விறைவனை யன்பொடு மேத்தி யருமலராற்
றுதியாரு மர்ச்சனை தோகை யுருவொடு மேபுரிந்த
கவிவாண ரேத்துந் திருமயி லாபுரி காணுமினே. (௫3)

காணும் பவப்பினிக் கென்செய்கு வேன்கடை யேனிதமுங்
கோணும் பசிப்பினிக் கேகடை வாயிற் குறித்துதரஞ்
சாணந் தணிக்கத் தளர்வெய்தி னேன்றிரு வான்மிபுரிப்
பேணும் மருந்திச னேதருவா யருட்பேதை யெற்கே. (௫4)

பேதுற்ற மங்கையர்கண் விலைசிக்கி பேய்போ லிலந்து
கோதுற்ற நெஞ்சமே கூற்றுவனா ருயிர்க்கொண்ட வடிப்
போதுற் றருளமுப் போதுவந் தேத்துவம் போற்றுவமே
தீதற்ற வன்மயிலா புரிசென்று தினம் பணிந்தே. (௫5)

பணி சுமக்கும் முலகெல்லா முயப்பரிந்தே யருளி
னணி சுமக்கும் மருந்திச னடியினை யாதரித்தே
யணி சுமக்குந் திருவான்மி யூர்நம்மை யடர்க்குமலப்
பிணி சுமக்கா தருட்செய்யு மதன்புகழ் பேசுவமே. (௫6)

பேசவைத்தான் நிருச்சாழலை மூகை பிற மதத்தை
யேசவைத்தா னந்த வாசகமுற்று மெழுதி வைத்தான்
நேசம் வைத்தே மயிலாபுரி யென்று நிலவுமருள்
வீசவைத்தான் கபர் லீச்சரனே யிவ்விய னிலத்தே. (௫7)

வியனிலத் தேரிவர்ந்தே புரமூன்று மெரித்தருளி
நயனிலைத் தாரொரு மூவரு மேத்துநற் பாவலங்கந்
றயைநிலைத் தாளணிந் தானுவந் தென்வினை தானறுத்தின்
றுயனிலைத் தந்தருள்வான் நிருவான்மியூ ருத்தமனே. (௫௮)

உத்தியன்றே திருமாலொடுஞ் சூழ்ந்தே யுனது பதம்
நத்தியன்றே ரதிதேவி தன்னாயகனா ருயிரைப்
பெற்றுக்கந்தாள் பெரும்பேறு பெற்றாள் பிறந்தே யிறவா
முத்திரன்றே தருமா மயிலாபுரி முன்னவனே. (௫௯)

ஏத்தும் பதஞ்சலியார்புலிக் காலனிரு வருக்காப்
போற்று மறையவர் மூவாயிரரும் புரிந்து தொழக்
கூத்துகந்தா னம்பலத்தி னுள்ளென்றுங் குலவு மரு
ளார்த்துகந்தான் நிருவான்மியி லென்னையு மாளுதற்கே. (௬௦)

ஆட்டுத் தலையுறத் தக்கனாக் கந்நா ளமைத்தவன்
வாட்டு மயன்றனக்கேன் மற்றொரு தலைவைக்க விலை
கேட்டிலையோ வவன் கேடிலோ யென்றுங் கிளர்த்தருளைக்
கூட்டுந் திருமயிலா புரியாளுங் குணக் கடலே. (௬௧)

குணக்கடல்கூழ் திருவான்மி யூரெங்கோன் குறைவிலருள்
கணக்கடலை யணிக்கட்ட நளன் றனக்கும் மருளி
யிணைப்புயமா ரிராமன் னுயவன்றவ் விலங்கையர்கோன்
பிணைப்புயமோ ரிருபத்துந் தரைவிழப் பண்ணியதே. (௬௨)

பண்ணியநற் றவம்பார்த்து ளம்பூத்து பார்த்தன் றனக்குக்
கண்ணியவத் திரமீந்து கண்ணன்றினை காக்க வொரு
நண்ணியதேர்ப் பரியோட்ட வைத்தா னல்ல பா ரதத்தி
லெண்ணியனான் முகனேத்து மயிலைவா ழீச்சுரனே. (௬௩)

சுரப்பற் நிருவினைத் தூக் கற்றில் வாழ்க்கைத் துறந்தவர்க்கே
நிரப்பற்ற விற்பநிதி யளிக்கும் மருந்திச னரு
டரப்பற்று வான்மியூர்த் தன்புக மேத்தினர்தாட் பரவி
வரப்பற்று நெஞ்சமே வானுல கின்பமிவ் வையகத்தே. (௬௪)

வையத்தி னுழியரி தனக்கீந்து மவன் றினையே
னையக் கணையாக நாகத்தனு நுழைத்தே யலைத்து
மெய்யக் கருதாய் திருமயிலா புரியெம் மிறையே
வெய்யப் புரமூன் றெரித்தாய் சிரித்து விநாடியிலே. (௬௫)

நாடிடு நம்பியாரூர னுவந்துமுன் நற்பதிகம்
பாடிடச் செங்கற் பசும்பொனாச் செய்தவன் பாதமலர்
வீடிடு மிம்மையிலே யவன் வான்மியூ ரேத்தி யன்பாய்க்
கூடிடுவா யடியா ரடியார்தங் குழாத்துடனே. (சுசு)

குழையணி காதனைக் கோலவெண் ணீறுமெய்க் கொண்டுநின்ற
மழுவணி கையின மால்குடி கொண்டபொன் மன்றினடந்
தழையணி காலினயே திருவள்ளுவர் தாம் புரிந்து
விழையணி நோற்றஆரா மயிலாபுரி வேண்டுமினே. (சுஎ)

வேண்டு முலகமொரு மூன்றுமாள வெலிக்களித்து
நீண்டவரியி னெலும்பணிந் தோனுவல் தேநிலவு
மாண்ட தவத்தினர்கூழ் திருவான்மி யூர்வந்திப் பையேற்
நீண்டற் கரிதேழ் சென்னத் தொடக்குறுந் தீப்பினியே. (சுஅ)

பினிகொண்டெ நாளுமே பீழையுற்றாய் மிகப் பேதைநெஞ்சே
பனிகொண்ட பாவைய ரல்குவின் நீவிடம் பட்டலைந்தே
துணிகொண்டி னிச்சுகமுற் றடைவாய் துகளே துமிலா
வணிகொண்ட வன்மயிலா புரியேத்தி வணங்குவையே. (சுகு)

வணங்கத் தலைவைத்து வாழ்த்தநா வைத்து வளமருவி
யிணங்கத்தன் சீரடியார்க் குழாம்வைத்தா னிரு நிலத்தின்
மணங்கொண்ட சோலைத் திருவான்மியூர் மருந்தீச நமக்
குணங்குங் கருத்தென்ன வோதுநெஞ்சே யுனக்குற்றதுவே. (எ௦)

உற்று வமரகுரு தானவர்குரு வோதுவரம்
பெற்ற தலமாந் திருமயிலா புரிப்பிஞ் ஞுகன்சீர்க்
கற்றுத் தொழுவோர் கழற்பணிந் தேத்தக் கருது நெஞ்சே
முற்று மமர்ந்தின்ப சாகரத் தென்றுநா மூழ்குதற்கே. (எக)

மூழ்கின்ப வாரி முழுதும் படிந்து முனிவர் குழாஞ்
சூழ் தின்பமாரி யெனக் கண்ணருவித் துளிபரவத்
தாழ்த்துன் பதாம்புயந் தன்முடி சூட்டி சதானந்தமா
யாழ்த்திருக்குந் திருவான்மியி லேழையெற் கன்பருளே. (எஉ)

அன்புக் கெளிதாந் திருமயிலா புரி யண்ணலரு
ளென்புக் கெளிதா யுயிரளித்தே யிருங் கூற்றனுயிர்
வன்புக் கெளிதாய் மலரடி தூக்கி வதைத்தவனென்
றுன்புக்கெளிதாய்த் துரத்துமவன் புகழ்ச் சொல்லுதுமே. (எங)

சொல்லிட்ட நான்மறைக் கெட்டாத் திரிபுர சுந்தரியின்
நல்லிட்ட நாயகன்வாழ் திருவான்மியூர் நண்ணி யன்பாய்
புல்லிட்ட ரும்புனற்பூ விட்டவனடிப் புந்தியிலே
வல்லிட்டு வாணவக் காடெறிவா மிந்த வையகத்தே. (எச)

கற்றோர் பரவித் தொழுங் கபாலீசன் கழலருளை
நற்றோர் தமரரோடு மாதவ நயந்தே தவத்தை
யுற்றோர் தமர்ந்த திரு மயிலாபுரி யுன்னுவையே
லற்றோம் பிறவி யடைவோ மவனரு ளாரமுதே. (எடு)

ஆரா வமுதமே யோருரு வானவறு முகளைக்
காரார மலயமுனிக் கருளா றிருகை யவனைத்
தீராப்பயங் கெடுத்தண்டரை யாண்ட செவ்வேளைத் தந்த
சீராரருட் டிருவான்மி யூர்மேய செழுஞ்சுடரே. (எசு)

சுடரொரு மூன்றுமுக் கண்ணிலங் கத்தொல் லெண்டிசையை
யடற்றும்ட் டபுயமாகக் கொண்டோ னமர்ந் திலங்குங்
கடலருகார் மயிலாபுரி யேத்திக் கடிமலர் சூழ்
தடம்படிந் தாடிட வாடிடு மேவினை தாண்டுதற்கே. (எஎ)

தாண்டக வேந்தன் றமிழ்மலை சூட்டு நின்றுளுதவி
யாண்டகத் தென்று மமர்ந்தருள் வாயடி யேனைமிகத்
தூண்டிடு மூழ்வினை யானலைந் தேங்குமென்றுன்ப மெலாங்
காண்டகுமோ திருவான்மி யூராளுங் கருணை யனே. (எஅ)

கருணாகரன் கரியின்பர ழாறி ரண்டுங்க லங்குந்
தருணைர வொடுதாய் போலணைந் தருட் பாலருத்தி
யுருளாகம மறையாய்ந் தமைச்சம் புரிந்தா ளவைத்த
குருநாதன் வாழ் மயிலாபுரி யேத்திக் குலவுமினே. (எக)

குலங்கடந்தான் குணந்தான் கடந்தான் குறி குற்றமொடு
மலங்கடந்தான் புலமுங் கடந்தான் மனை மற்றுமெலாச்
சலங்கடந்தான் சலத்தேங்கும் பகீர தற்கா சலத்தின்
வலங்கடந்தார் சடைவைத்தவன் வான்மி புரி யிதுவே. (அ0)

வேய்கொண்ட தோளுமை மின்கொண்ட வஞ்சிறை யேய்ந்துமயி
லாய்கொண்ட வளீடமாய்க் கொண்டவன் மயிலா புரியி
லாய்கொண்டவன் பெயராயிர மேத்தியரு மறையும்
வாய்கொண்ட ரற்றிடச் சேய்கொண்டவன் பதம் வாழ்த்துமினே. (1)

வானவர் நாயகன் மாலய நாயகன் வாசவ னே
 டானவர் நாயகன் சங்கரி நாயகன் சந்தமறை
 யேனையர் நாயகனென்னுயிர் நாயகனெண் டிசையுந்
 தானமர் நாயகனே திரு வான்மி யூர்த்தற்பரனே. (அஉ)

தற்பரை யாகந்தழுவக் குழைந்த வடானு வப்பப்
 பொற்பரை யாகம்பொருந் தளித்தே தன்புரி சடையி
 னற்பரமாகத் திழிபுனனங் கையை நன் குவந்தான்
 சிற்பரன் மாமயிலாபுரி மேய சிவக் கொழுந்தே. (அங)

சிவமேவு வான்மி யூர்ச்சென் றன்பர் மேவி செகம்பரவுந்
 தவமேவி யேயவன் றுண்மேவி னூரித்த ரணியிலே
 யவமேவி நெஞ்சமே யன்பேது மின்னி யலைவதென்னே
 பவமே துடைத்தருளும் மருந்தீசனைப் பாடி வையே. (அச)

பாடுவதுன்றிரு நாமம்பணி வதுன் பாத மல்லாற்
 றேடுவ தொன்றுள தோவடி யேற்கிந்தத் தேசத்திலே
 கூடுவ தென்று நின்னன்பர் குழாத்தொடு கோலமறை
 நாடிடு மாமயி லாபுரி மேய வென்னு யகனே. (அரு)

என்னுளும் வான்மி யூர்மேய பிரானெண் டிசையரவுந்
 தென்னுல வாய்மறு கிற்றிரிந் திந்தனமுஞ் சடைமேன்
 முன்னுட் சுமந்து தன்னன்பரைக் காத்தவன் மொய்ம்மலர்த்தா
 ளிந்நாட் சுமந்தகத் தேத்துவமே வினையேங்கு தற்கே. (அசு)

ஏகாந்தமாய் நின்னருள் வெள்ள மேவியென் னேழ்பிறவிச்
 சேகாந்த காரமெல்லா மெளிதாகத் தொலைப்ப தென்றோ
 நாகார்ந்தகங்கணனே மயிலாபுரி நாயகனே
 பாகார்ந்த கற்பகவல்லிக் குகந்த பர சிவமே. (அஃ)

பராபரனே திரு வான்மி யூரென்றுமேபற்றி நின்ற
 வராவிறைக் குஞ்சடை யாரியநாத வடி யெனையுந்
 தராதர நோக்காத்தய வெடுமொளத்தகு முணக்கீக
 மராமரா வென்ற வான்மீ கணையாளு மருந்தீசனே. (அஃ)

மருந்தாய்ப் பிறப்பிறப்பெல்லா மகற்றி மறைக்குயிரா
 யிருந்தார கிலமீரெடியவே வெழுத்தைந் துதவும்
 பெருந்தா ரணிமதி வேணிய னென் பிழையைப் பொறுத்துப்
 பொருந்தா ராடருவான் மயிலாபுரிப் புண்ணியனே. (அஃ)

ண்ணுகுதே மனம் புத்தியுங் கெட்டுப் புலன் வழிபோ
யன்னுகுமோ வென வேங்குமெற் கின்னருள் செய்வதென்றோ
ண்ணுகி மூன்றுல கெங்கு நிறைந்து கருதுபுரம்
மண்ணுகவே யெரித்தாண்ட வென் வான்மியூர் மன்னவனே. (க௦)

மண்ணைவன் பொன்மணி யானவன் மலைமற்றுமருட்
கண்ணைவன் கண்மணியானவன் கடலும் பிறவும்
பெண்ணைவன் னலியானவ னெங்கும் பிறங்கிநின்ற
விண்ணைவன் மயிலாபுரி யேத்தி விரும்புமினே. (க௧)

இருப்பான வென்மனத்தே யிருந்தாளுதற் கெங்குநிறை
நெருப்பான மேனியனே நினக்கேதகு நேசமிலா
கருப்பான வின்மதினக் காய்ந் தமரரைக் காத்தருளப்
பொருப்பான வில்லினனே திருவான்மியூர் பூத்தவனே. (க௨)

பூத்தவிசா னுதலாந் தவிசின்மிசைப் பூத்துலகங்
காத்தவிசான் மகமாற்றிய தக்கினக் காதலித்த
மாத்தவிசான் மகவான் கரியோன் முதல்வா னவரை
சேத்தவிசான் மயிலாபுரி யேத்துமின் நீங்கறவே. (க௩)

திங்கறத் தாடிரு ஞானசம்பந்தன் நிருப்பதிகத்
தோங்குறு மாரணத் துள்ளொளியா முமைகேள்வனருட்
பந்ங்குறு வான்மியூ ரேத்திப் பணிந்தவன் பங்கயத்தாட்
டேங்குறு வீடெளி தாயடைவோ நிதஞ் சிந்தியுமே. (க௪)

சிந்திக்குஞ் சிந்தினையாகி யென்னெஞ்சத் திருந்து நசை
யந்தித்து வந்தினப் பாவணிந்தான் பரிந்தோ ருளத்திற்
சந்திக்குந் தாளுடை தற்பரன்வாழ் மயிலாபுரியை
வீர்திப் பவர்க்கல்லவோ புலன்முற்றும் வசப்படுமே. (க௫)

வசப்படுமே யிந்த வையகமும் புகழ் வானுலகும்
நசைப்படு வான்மியூ ரீசனருணிதியாயெழுந்த
புசப்படு நீறுபுனைந் தன்பு கொண்டவன் டொன்னடியி
லிசைப்படு சீர்த்தியை யேத்தினு வாரவியம்பி னார்க்கே. (க௬)

நாவாரவும் மனமாரவு மன்பொடு நால் வரருட்
டேவாரமுந் திருவாசக மும் பணிந் தேத்துவையேற்
கவாரமுமா மயிலாபுரி மேய வெங் கண்ணுதலின்
சேவாரஞ் சேவடியுஞ் சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே. (க௭)

சித்தி தந்தா யறுமங்கையர்க் கெட்டுத் தினம்பரவும்
 புத்திதந்தா யடியாருளத் தொட்டிப் புரிந்த வர்க்கே
 முத்திதந்தா யருளொட்டி யெற்குன்னிரு முண்டகத்தாட்
 பத்திதந்தா ளொன்றுமே திருவான்மியூர்ப் பண்ணவனே. (கூஅ)

நவவுருவே திருவம்பலத் தாடிய நல்லுருவே
 சிவவுருவே சிற்றுருவே திரு மயிலாபுரியின்
 றவவுருவே தவத்தோருளம் பூத்த தனியுருவே
 யவவுருவோ ருயிர்க்கும் முயிரான வருளுருவே. (கூகூ)

அருவாகி யெங்கு மருவுருவாகி யமர்ந்துமையோ
 டுருவாகி யேதிரு வான்மி யூராண்டருளத்தமனே
 குருவா்கி வந்தென் முடிக்கணிந் தேயவன் கொய்ம்மலர்த்தாட்
 டெருளா குமைந்தமைப் பாநெஞ்சுகத்தினுஞ் சீரெழுத்தே. (கூஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
 ஆழ்க தீயதெ லாமர னுமமே
 சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே. ”

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் றி ன் று.

022-617
 N18

222078

